

GEACHTE REDACTIE

Een dergelijke rubriek kennen we eigenlijk niet in De Korhaan, maar onlangs kwam er een brief met deze aanhef door de redactionele brievenbus, waarvan we zeggen: Ja, die moet in De Korhaan. Leest U zelf maar even mee:

"Sinds een viertal weken heeft een roofvogel mijn piepkleine 'achterplaatsje' (want een tuin kun je zo iets niet noemen) belaagd. 's Winters hang en zet ik van alles buiten voor de Kool-, Pimpel-, Kuif- en Staartmezen (een familie van 6!), alsmede voor de Roodborst, Heggemussen, vinkenechtpaar, Merel en Huismussen. Ook komt er af en toe een Winterkoninkje langs. De Eksters, Kauwtjes en Kokmeeuwen kunnen niet bij het voer en laten de kleine vogels met rust.

Op een zondagmorgen werd ik gewekt door een indringend gezang. Het was niet het gebruikelijke gezellige gekwetter, maar het leek meer op hulpgeroep dan wel waarschuwingskreten. Vooral de Roodborst ging ontzettend tekeer. Ik snelde naar beneden, schoof de vitrage opzij en stond oog in oog met een roofvogel. De kleine vogels bleven tussen de bladerloze takken zitten (wat ze anders nooit doen als ze beweging zien achter de ramen) en onze nieuwe gast zat op een tak van de pruimenboom en bekeek "zijn gedekte tafel". In het begin was hij helemaal niet schuw en kon ik hem makkelijk fotograferen. Hij had een opvallende manier van jagen. De ene keer verschuilde hij zich onder een groen sparachtig boompje in de hoop op die manier een mus te verschalken, de andere keer liet hij zich tussen de bladerloze takken van de wilde jasmijn vallen. Aangezien ik er niet helemaal uitkwam welke soort het was (hij kwam het meest overeen met een Sperwer) heb ik enkele foto's opgestuurd naar Nico de Haan van Vogelbescherming. Hij schreef mij dat het inderdaad een Sperwer is. Het grappige is echter dat op de foto's twee verschillende vogels zijn afgebeeld. Namelijk een mannetje (grijze vogel) en een onvolwassen vrouwtje (bruine vogel). Ik had wel op een goed moment gedacht dat er verschil in grootte was, maar ze kwamen nooit tegelijk dus zeker wist ik het niet. Ik hoop dat ze binnenkort vertrekken, want ik voel mij ietwat schuldig tegenover mijn mezenfamilie en andere bezoekertjes."

Ineke Wiegel-Kiesel
's-Graveland

